



OKRESNÁ PROKURATÚRA MICHALOVCE
Nám. Slobody 3, 071 01 Michalovce 1

Číslo: 1 Pv 3/17/8807-10
EEČ: 2-66-112-2018

Michalovce 02.02.2018

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**
Trestný čin: prečin: ublíženie na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona
Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Michalovce

Podľa § 215 odsek 1 písmeno c Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
povolanie: študent ZŠ Tušická Nová Ves
väzba: nie
mladistvý

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: ublíženie na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

dňa 20.02.2012 v čase okolo 10.00 h. pri roľníckom družstve v obci Tušice, pri vzájomnom hádaní a napádaní udrel palicou po ľavej ruke pošk. XXXXX, nar. XXXXX, následkom čoho mu spôsobil zranenie a to roztrhnutie šľachy vystierača malíčka ľavej ruky, ktoré si vyžiadalo dobu liečenia a dočasnej práceneschopnosti v trvaní od 21.02.2012 do 08.03.2012, teda 17 dní

lebo je nepochybné, že skutok nespáchal obvinený.

Odôvodnenie:

Uznesením povereného príslušníka PZ, Obvodného oddelenia PZ Trhovište pod ČVS: ORP-558/TR-MI-2012 zo dňa 29.05.2012 bolo začaté trestné stíhanie vo veci a súčasne vznesené obvinenie ml. XXXXX pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona.

Trestnej činnosti sa mal obvinený dopustiť tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Obv. ml. XXXXX pri svojom výsluchu ako obvineného dňa 02.08.2012 uviedol, že uvedeného dňa si všimol, že pri družstve sa poškodený háda s chlapcami, preto si sadol s XXXXX, XXXXX, XXXXX do vozidla a išli smerom k družstvu, kde si so sebou zobrali aj palice. Na mieste sa začali hádať s poškodeným, potom tam došli ešte ďalší traja Rómovia a následne na miesto aj dvaja bratia poškodeného a ich dvaja synovia. Keď k nemu prichádzal poškodený, tak ho udrel po chrbte a obvinený sa ohnal za poškodeným palicou, ktorú mal v ruke, pričom ho aj zasiahol, no nevie uviesť kade, lebo hneď utekal smerom do obce Tušice. Poškodeného úmyselne neudrel, len sa bránil po tom, čo dostal on. Svoje konanie ľutuje.

Sv. – pošk. XXXXX uviedol, že z auta vystúpili XXXXX, XXXXX, XXXXX a Miker, všetci mali v rukách palice. Začali na neho kričať a vyhrážať sa mu, že ho zabijú. Na to prišli poškodeného bratia s dvoma synmi, preto sa snažil dostať k ich vozidlu, ale keď v bol v obkľúčení rómov, tak došlo medzi nimi k bitke a to tak, že XXXXX ho udrel po chrbte, pričom poškodený sa taktiež bránil palicou, ktorú mal v ruke a po chrbte tiež zasiahol XXXXX po chrbte. Poškodeného po ruke udrel XXXXX, nie XXXXX. Po chrbte ho udreli XXXXX a XXXXX.

Vo veci bola vypočutá aj **sv. – pošk. XXXXX**, ktorá dodala, že vo veci napadnutia pošk. XXXXX, Dôvere zdravotnej poisťovni, a.s. vznikla škoda vo výške 19,22 €, ktorú žiada uhradiť.

K veci vypovedala **sv. XXXXX**, matka obvineného, ktorá ale nebola svedkom incidentu.

XXXXX uviedol, že pri bratovi – poškodenom, videl stáť XXXXX, ktorý pri ňom šermoval palicou a tiež palicou sa oháňal jeho brat – poškodený. Videl ako XXXXX udieral jeho brata palicou, no nevidel kade.

XXXXX uviedol, že po príchode na miesto uvidel strýka – poškodeného, ktorého palicou udieral XXXXX, pričom videl ako ho chcel zasiahnuť z vrchu, pričom poškodený mu palicu odbil a on ho udrel z boku. Poškodený sa bil len s XXXXX. Obvinený na mieste bitky nebol, tento stál pri značke obce na začiatku obce, čo je asi 200 metrov od brány družstva, a preto nemohol udrieť poškodeného.

XXXXX dodal, že videl poškodeného a okolo neho boli XXXXX a XXXXX. Videl ako XXXXX chcel poškodeného udrieť palicou, pričom sa na neho zahnal z vrchu, no poškodený sa svojou palicou bránil tak, že mu ju nastavil vo vrchnej časti hlavy, pričom sa palica XXXXX zviezla po jeho palici a udrela ho do ruky, prstov a potom ešte videl ako ho XXXXX udrel po boku.

Vo veci vypovedal aj **sv. XXXXX**, ktorý len videl to, ako pri poškodenou stoja XXXXX, jeho syn XXXXX, XXXXX a aj XXXXX, ale tento stál ďalej. Čo sa tam dialo on nevidel, lebo len zobral svojho syna do auta a z miesta odišiel preč, lebo na miesto došli bratia a ich synovia poškodeného, ktorý ich išli biť. Či mal v rukách niekto aj palice, to si nevšimol.

K veci ďalej vypovedal aj **sv. XXXXX**, ktorý dodal, že išiel na svojom aute spolu s XXXXX, pričom tento mu povedal, aby zastavil pri družstve, lebo tam zbadal svojho syna XXXXX. Keď zastavil, tak hneď prišlo zelené auto, z ktorého vystúpili biely a hneď mu aj rozbili zadné sklo na aute, preto po tom, čo nastúpil XXXXX so synom, tak z miesta odišiel. Nevidel preto, ako došlo k napadnutiu poškodeného.

K veci vypovedal aj **sv. XXXXX**, ktorý sa ale k prejednávanej veci vyjadriť nevedel, lebo tam nebol.

XXXXX k veci uviedol, že po tom ako vystúpil z auta začal sa s poškodeným vypravdovať, prečo oháňa ich deti. Poškodený potom vyšiel z poza plotu s poriskom od lopaty v ruke. Poškodený začal na neho útočiť, pričom ho ale nezasiahol, ale napadli ho brat poškodeného a jeho synovia, kde ho zvalil na zem a kopali do neho. Z rómov tam nakoniec ostal len on sám, ostatní poutekali. On poškodeného nijako nenapadol, nakoľko nemal nič v rukách a nakoniec tam ostal sám.

XXXXX k veci okrem iného uviedol, že je pravdou, že išiel na miesto k poškodenému po tom, čo počul od detí, že ich poškodený opäť naháňa. Na miesto došiel s XXXXX a XXXXX. Potom na miesto došiel aj jeho otec na aute a došli aj bratia poškodeného so synmi. Preto svedok ušiel z miesta preč a na mieste ostal už iba jeho otec a Siksovci, ale čo sa tam stalo, to uviesť nevie. Kto udrel poškodeného po ruke, to uviesť nevie.

Výpoveď svedka je podporená aj výpoveďou **sv. XXXXX**, **sv. XXXXX**, **sv. XXXXX** a **sv. XXXXX**.

K veci bol vypočutý aj **sv. XXXXX**, ktorý dodal, že o bitke nevie nič, v tom čase bol doma.

Medzi sv. – pošk. XXXXX a obv. ml. XXXXX bola tiež vykonaná konfrontácia, a to dňa 25.09.2017, počas ktorej poškodený okrem iného uviedol, že dreveným kolíkom po malíčku ľavej ruky ho udrel XXXXX. Nikto iný okrem XXXXX ho nenapadol. Obvinený uviedol, že on nevie presne uviesť čo sa tam vtedy stalo. Obvinený dodal, že on v ruke žiadnu drevenú palicu nemal a poškodeného neudrel. On si vôbec nepamätá, aby poškodeného nejako udrel. Obvinený na záver dodal, že len z počutia potom vie, že medzi sebou sa napádali poškodený a XXXXX.

Z miesta bydliska je obvinený hodnotený všeobecne. Doposiaľ bol trestné stíhaný jedenkrát, a to rozsudkom Okresného súdu Michalovce sp. zn. 21T/20/2014 zo dňa 09.10.2014, právoplatného dňa 09.10.2014 za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona spáchaných formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona za čo mu bol uložený trest odňatia slobody podmienene na 8 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok 6 mesiacov do 09.04.2016. Osvedčil sa 04.07.2016 a teda sa na obvineného hľadá, akoby nebol odsúdený.

Pri vznesení obvinenia sa vyžaduje záver, že trestný čin spáchala určitá osoba, ktorý sa musí odôvodniť. Tomuto záveru musia predchádzať presvedčivejšie zistenia, než tie, ktoré postačovali na začatie trestného stíhania. K záveru o spáchaní trestného činu určitou osobou je potrebný vyšší stupeň pravdepodobnosti.

Po vznesení obvinenia boli vykonané úkony, z ktorých vyplynula zmena stavu, resp. zmena skutočností, za existencie ktorých bolo nutné dospieť k záveru, že nebolo preukázané, že osoba obvineného sa dopustila skutku.

Je potrebné poukázať najmä na výpoveď samotného poškodeného, ktorý uviedol, že ho napadol XXXXX, nie XXXXX. Je síce pravdou, že obv. ml. XXXXX pri svojej výpovedi uviedol, že napadol poškodeného a to tak, že sa ohnal za poškodeným palicou, ktorú mal v ruke, pričom ho aj zasiahol, no nevie uviesť kade, lebo hneď utekal smerom do obce Tušice, avšak pri vykonanej konfrontácii s poškodeným dňa 25.09.2017 obvinený poprel spáchanie skutok a poškodený zopakoval, že XXXXX ho nenapadol.

Tieto výpovede, resp. verzie obvineného a poškodeného pri konfrontácii sú v podstate podporené celým radom výpovedí svedkov.

V zmysle § 215 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak je nepochybné, že skutok nespáchal obvinený. Predpokladom zastavenia trestného stíhania z tohto dôvodu je zistenie, že sa síce skutok stal, avšak ho spáchala iná osoba ako obvinený alebo keď výsledky dokazovania neusvedčujú z jeho spáchania osobu obvineného.

Otázku „nepochybnosti“ je nutné vykladať aj v nadväznosti základných zásad trestného konania a to najmä na ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. poriadku, podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie.

Z ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. poriadku nemožno v žiadnom prípade vyvodiť záver, že na zastavenie trestného stíhanie je nutná nepochybná negatívna istota, že skutok nespáchala obvinená osoba. „Nepochybnosť“ uvedenú v § 215 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku je nutné vykladať v spojitosti s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. poriadku, teda tak, že nejde o absolútnu nepochybnosť, ale ide o nepochybnosť relatívnu, t.j. relatívnu istotu, čo znamená, že orgány činné v trestnom konaní majú vykonávať dokazovanie len potiaľ, pokiaľ pochybovanie o skutku v tom smere, že sa nestal, respektíve, že ho nespáchal obvinený nedáva logický zmysel. Teda prokurátor môže zastaviť trestné stíhanie podľa § 215 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku aj vtedy, ak o skutkovom stave alebo o obvinenej osobe sú určité pochybnosti vyplývajúce z jednotlivých dôkazov, avšak po ich náležitom vyhodnotení a v spojitosti aj s inými dôkazmi, ide o pochybnosti, ktoré už nemožno považovať za logické, rozumné, či dôvodné.

Na druhej strane je potrebné uviesť, že nikto nemôže dospieť k absolútne istému poznaniu o existencii, či neexistencii nejasného nejakého skutkového stavu a vždy sú a budú mysliteľné možnosti, že rozhodné skutočnosti nenastali alebo nastali inak. Preto v ľudskom živote platí vysoký stupeň pravdepodobnosti, ktorý vzniká pri starostlivom využití dostupných prostriedkov poznania a možno ho preto považovať za pravdu.

V celom trestnom konaní, teda aj v prípravnom konaní, sa za pravdu považuje to, čo bolo dokázané s určitým vyšším stupňom pravdepodobnosti, čo však vôbec neznamená, že to aj pravdivé musí byť, respektíve, že to čo vyplýva z dôkazov ako logické a pravdepodobné, musí byť naozaj aj v súlade so skutkovým dejom, tak ako sa v minulosti odohral.

Na zastavenie trestného stíhania podľa § 215 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku postačuje teda len dostatočne odôvodnené pravdepodobné zistenie založené na starostlivom uvážení všetkých skutočností a na náležitom vyhodnotení všetkých

dôkazov.

Z vykonaného vyšetrovania a z dôkazov zhromaždených vo vyšetrovacom spisu som dospel k záveru, že nebolo dostatočne preukázané, že skutku sa mal dopustiť obv. ml. XXXXX, že práve tento mal spôsobiť zranenie poškodenému, a to najmä na základe tvrdení samotného poškodeného, ale aj ďalších vo veci vypočutých svedkov.

V zmysle § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súd spravodlivé rozhodnutie.

Po preskúmaní na vec vzťahujúceho sa vyšetrovacieho spisu som nezistil, aby poverený príslušník PZ konal v rozpore s hore citovaným ustanovením Trestného poriadku. Poverený príslušník PZ vykonal všetky potrebné procesné úkony, ktoré sa javili nevyhnutné, a preto som toho názoru, že poverený príslušník PZ postupoval v súlade so zásadou náležitého zistenia skutkového stavu veci.

Po preskúmaní spisového materiálu jednotlivo a vo vzájomnom súhrne som dospel k záveru, že nebolo nepochybne preukázané, že skutok spáchala osoba obvineného ml. XXXXX.

Vzhľadom na tieto skutočnosti bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a trestné stíhanie obvineného ml. XXXXX som podľa § 215 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku zastavil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Ján Jozef
prokurátor